

Noviny

Kocourkovské radnice

Čtvrtek 2. 8. 2013

Náklad: 25 výtisků

Dnes je 2. srpna a to znamená, že jsou tu dlouho očekávané

Vánoční svátky

Celý Kocourkov je vzhůru nohama

Kocourkov – Již od večerejšího večera je celý Kocourkov a přilehlé obce v jednom kole. Probíhají přípravy na nejkrásnější den v roce (samozřejmě s výjimkou posvícení).

Je to Štědrý den. Kocourkovské ženy pečou cukroví až se trouby prohýbají. Děti se nemohou dočkat, co jim přinese Ježíšek a muži nedospávali dnešního rána aby mohli vyrazit na akci tekutý kapřík. Hajnému se, jako každoročně, nepovedlo uhlídat místní lesní školku, ale ani drůbežárna nezůstala bez újmy poté, co si několik pomalejších Kocourkovských dětí spletlo svátky a jali se malovat kraslice. Naštěstí jim v barvení zabránila jejich sečtělá maminka, které se, bohužel, při vysvětlování rozdílů mezi

Vánoce a velikonoce připálil mazanec. Starosta Kocourkova dal srazit k zemi největší stromek v širokém, dalekém okolí.

Něco ze zimní poezie

Na hladině zmrzlé louže
nechoval se obratně,
zkoušel, jak to klouže,
zpřerážel si obratle.

Paci paci pacičky, zatleskalo dítě.
Upadly mu ručičky, hodně mrzlo, víte ?

Koupali jsme batolátko
na balkóně v lednu,
musím běžet pro sekeru,
už ho nevyzvednu.

Noviny

Kocourkovské radnice

Čtvrtek 2. 8. 2013

Náklad: 25 výtisků

Předpovídání Vánoce

Vánoce v Kocourkově, jak ráčte vidět na obrázku, letos bohužel nebudou bílé ale barevné. Je to způsobeno pravděpodobně starostovou neopatrností při manipulaci s výpustnými kohouty v místní továrně na výrobu barev značky Kočkokrýl. Je to ale nouma, co?

Vánoce v Kocourkově

Po roce opět přišli Vánoce. Čas koled, cukroví a dárků. Jakkak se tyto svátky klidu a míru slavily ve starém

Kocourkově? Jaké zvyky dodržovaly Kocourkovští pradědeci a prabáby? Inu, počtete:

Po ranním kohoutím zakokrhání se celé městečko probudilo do štedrého dne. Pokračování na další str. 3.

Noviny

Kocourkovské radnice

Úterý 30. 7. 2013

Náklad: 9 výtisků

Děti vyskočily z postele a vyběhly na rozkvetlou louku natrhat dárek pro maminku. Pro tatínka měly vymyšleno něco daleko lepšího: opatrně, aby soused nic neviděl, se vplížily na jeho dvůr a ukradly jeho prvotřídní vidle. Poté svůj úlovek skryly na seník. Mezitím maminka pekla dle starokocourkovské kuchařky kočičí ocásky, jazýčky a tlapičky.

Avšak ani strašpytlové se nemusí bát: koček v kocourkově ani o vánocích nebylo! Tatínek se vydal na lov. Pod košili skrýval pilku a vypravil se upílit nejbližší strom. Opatrně, aby soused nic

neviděl, vplížil se na jeho zahradu a bleskurychle si přivlastnil krásný stromek. Kolem poledního se rodina usadila u slavnostního stolu a usmívala se na sebe. Nikdo neobědval, aby večer viděli zlaté koťátko. Tatínek postavil stromček do kouta a děti začaly strojit. Papírové hvězdičky, dlouhé řetězy, oříšky a červená jablíčka. Na višek umístil tatínek velkou kočičí hlavu, vystřiženou ze zlatého papíru. A nastal čas vánočních zvyků: děvčata loupala slupku z jablíček, kterou ihned odhazovala do kompostu a z oloupaného jablíčka vyvěstila jméno svého nastávajícího, obvykle Otáška, Oldy, Olina... Dalším známým zvykem bylo házení stříviček za hlavu, aby se dívky dozvěděly, zda půjdou z domu.

Házelo se směrem k oknu, které dívky obvykle rozbily a šly z domu hned. Velké oblíbě se těšilo pouštění lodiček, obvykle dámských. Zdá se, že kocourkovští mládenci se nudili. Kdežpak!

Abý celodenní půst měl smysl, chytali chlapeci toulavá koťátka a barvili jejich kožšky do zlatova. Když se už smrákalo a rtuť teploměru klesla konečně pod 30° celsia, rodinka oprášila betlém, kterému vévodil starosta s kočičí smečkou a v pozadí jakési jezulátko. Maminka pustila gramofon a za zvuku koled a škrouchajících žaludků si zazpívali. Když dohrála deska, tatínek se

Noviny

Kocourkovské radnice

Úterý 30. 7. 2013

Náklad: 9 výtisků

kouzelně usmál. Ozval se zvonček.

„Kdo to může být?“ Děti se rozradostněly: „Dárky!“ a vběhly do světnice. Stroměček zářil svíčkami a pod ním kupa dárků. Děti rozbalily balíčky a uklonily se před fotografií starosty: „Děkujeme.“ zapěly. Maminka si přivoněla k lučňímu kvítí, tatínek se chopil vidlí a usmál se: „Ó, made in kocourkov, výborná značka, souseď má také takové.“ Děti najednou seděly u stolu a držely v ruce příbory: „My máme hlad!“ Tatínek otevřel almaru a vypustil zlaté koťátko. Děti po něm očkem mířily a všichni se pustili do štědrovečerní večeře. A co byla ta dobrota? Přeci kapří salát a smažené brambory. Když se doolízali až za ušima, vzali se šustákovky a odešli k náměstí.

Tam už se kolem ohně veselil celý Kocourkov. Starosta předzpíval, radní brnkali na kytaru a všichni pěli sbor. Nad hlavami jim prolétla kometa. Veselé Vánoce!

